

Bilag til f. t. l. vedr. almindelig omsætningsafgift.

muner, idet det må betragtes som irrelevant at sondre mellem, om en offentlig opgave løses af en kommune alene, eller om forholdene gør det påkrævet at løse opgaven i et samarbejde mellem flere offentlige myndigheder. Af hensyn til beskyttelsen af det private erhvervsliv skal der dog i uændret omfang svares afgift af offentlige forsyningsvirksomheder (hvorved forstås ikke alene virksomheder, der forsyner borgerne med f. eks. el, gas, vand, varme og telefon, men også virksomheder, der udfører visse servicefunktioner for eller leverer visse serviceydelser til borgerne, f. eks. i form af afhentning af renovation eller levering af transportydelser). Man har samtidig suppleret forslaget om ændring af lovens § 3, stk. 1, med et forslag om ændring af § 3, stk. 2, således at det i tilfælde, hvor konkurrencemæssige hensyn i særlig grad taler derfor, kan pålægges statslige og kommunale virksomheder at svare afgift af varer og ydelser, som de fremstiller eller præsterer til eget brug eller leverer til andre statslige eller kommunale institutioner.

ad § 11, nyt stk. 2.

Ifølge § 11, stk. 1, omfatter de registrerede virksomheders afgiftspligtige omsætning leverancer mod betaling samt de af virksomheden fremstillede eller forhandlede varer og afgiftspligtige ydelser, som tages i anvendelse af virksomhedens indehaver. Denne bestemmelse (den såkaldte „afsmitningsregel“), der har til formål at forhindre erhvervsdrivende i at forsyne sig med afgiftsfri varer fra egen virksomhed, har for kommunernes vedkommende medført, at en kommunal institution, der afsætter varer til eller udfører afgiftspligtige ydelser for andre end den pågældende kommune selv for mere end 5.000 kr. årligt og dermed bliver afgiftspligtig efter lovens § 3, stk. 1 c, ikke blot

skal svare afgift af afsætningen. Afgiftspligten omfatter i så fald også de varer eller ydelser, der leveres til institutionens eller den pågældende kommunes eget brug. Afsmitningsreglen bevirker således, at erhvervsvirksomheder som følge af hovedproduktionens afgiftspligt pålægges afgift af en ubetydelig biproduktion, medens kommuner på grund af en ubetydelig afgiftspligtig biproduktion pålægges afgift af den til eget brug stedfundne hovedproduktion, hvilket sidste forekommer mindre rimeligt. Denne praksis kan tilskynde kommunerne til at undlade at samarbejde indbyrdes eller med staten, hvor sådant samarbejde i øvrigt ville gøre det muligt at løse opgaverne på den samfundsmæssigt mest økonomiske og effektive måde. Ved ændringsforslaget er det derfor foreslået, at der som et nyt stk. 2 til § 11 indsættes en regel om, at uanset bestemmelserne i stk. 1 omfatter den afgiftspligtige omsætning i statslige og kommunale institutioner alene leverancer mod betaling til andre end stat eller kommuner; idet denne regel dog ikke skal gælde for de offentlige forsyningsvirksomheder.

ad § 16, nyt stk. 4.

Forslaget om i § 16 at indsætte en bestemmelse, hvorefter statslige og kommunale institutioner af den i forslagets § 3, stk. 1 d, omhandlede art til den indgående afgift kun kan medregne indkøb, som vedrører den del af omsætningen; hvoraf der efter forslagets § 11, stk. 2, skal svares afgift, er en konsekvens af de under nr. ... og nr. ... stillede forslag. Forslaget indebærer, at offentlige virksomheder, som ikke er registrerings- og afgiftspligtige, ikke får adgang til at få fradrag for afgiften på indkøb, som vedrører en ikke afgiftspligtig omsætning.